

[Johannes Lou.]

opretter Fortsættelseskasser paa en saa god økonomisk Basis som den, dette Lovforslag hviler paa, vil det være det naturligste, at alle gaar ind i saadanne Fortsættelseskasser, men paa den anden Side maa vi ogsaa erkende Sygekassernes Ret til at bestemme, om de vil opretholde det Gode, som man gav dem i den tidligere Sygekasselov. Her retter den socialdemokratiske Ordfører en skarp Kritik af, og søger at forklare, det tydelige Svar, som de statsanerkendte Sygekasser gav Udvalget, da dette spurgte dem, om de vilde have bemidlede Medlemmer. Jeg finder, at den Optræden, som Forretningsudvalget for Sygekasserne her har vist, er uvillig overfor Sygekasserne, en Haan imod det Selvstyre, som Sygekasserne har. Paa Repræsentantskabsmødet erklærer man, at de bemidlede Sygekasser overhovedet ikke bør eksistere mere; naar vi saa spørger de Sygekasser, som har de bemidlede Afdelinger, faar vi at vide, at langt det store Flertal af dem ønsker disse Kasser. Det er, synes det mig, en Haan, en Magtbrynde fra Repræsentantskabets Side, som jeg ikke har kendt Mage til. Det maa være nøjagtige og paalidelige Oplysninger, der tilflyder Rigsdagen og Regeringen. Vi vendte os jo mod det Forslag, som den højtærede Minister stillede med Hensyn til bemidlede Afdelinger, og det er os en Glæde, at vi gennem Behandlingen af Lovforslaget fuldstændig har faaet ændret Lovforslaget paa dette Punkt.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører kom ogsaa ind paa den højtærede Ministers Løfte om Medicinhjælp og talte her om Taagethed o. s. v. Det er, som om det er gaaet fuldstændig hen over det ærede Medlems Hoved, at den højtærede Minister for ganske faa Dage siden i dette høje Ting har fremsat et rent socialistisk Lovforslag om Medicinydelse; det skulde det ærede Medlem virkelig have lagt Mærke til, det er et meget betydningsfuldt Lovforslag. De Tal, der opgives, og den Velsignelse, der skulde strømme ud over Landet gennem dette Lovforslag efter det ærede Medlem Hr. Hedelunds uhyrlige Tal, 500 Kr.s Udgift for en Familie, der led af denne Sygdom, er ganske forkerte, og at den højtærede Sundhedsminister har givet sin Velsignelse til disse ganske forkerte Tal, forekommer mig at være noget underligt. Det

betyder nemlig ikke 500 Kr., ikke en Gang det halve.

Endelig har der — jeg henviser her til Bilag 5 i Betænkningen — været en Kritik fra Assurandører i de private Selskaber overfor dette Lovforslag. Det, der henstilles, er følgende — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg referere ganske kort af det paagældende Bilag: 1) at man giver enhver, som er sygeforsikret i private Forsikringsselskaber den samme Ret, naar Ubemidlethed indtræffer, som hvis vedkommende var Medlem af en Fortsættelseskasse, 2) at man lovfæster Grænsen for den Sygehjælp, som Fortsættelseskassen kan yde, og som ikke bør overstige den, der ydes til ubemidlede, og 3) at der ikke gives to private Sygeforsikringsforeninger, der hidtil har underkastet sig Statens Kontrol, nogen Forret for andre bestaaende Sygeforsikringsselskaber. Endelig som 4) man undlader ikke at gøre det ærede Udvalg bekendt med det hidtil bestaaende Forhold, at Børn af bemidlede Personer fra deres 14de Aar optages som ubemidlede nydende Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser, hvilket er i fuldstændig Modstrid med Forsørgelseslovgivningen, idet det i denne er fastsat, at Forældre har Forsørgelsespligt for deres Børn indtil Barnets fyldte 18de Aar. Overfor denne Kritik fra de private Assurandørers Side maa det konservative Folkeparti naturligvis være særdeles lydært, thi vi kunde naturligvis aldrig finde paa at monopolisere hverken Lægegeringen eller Sygeforsikringsselskaberne, og vi tør ogsaa paastaa, at der i det foreliggende Lovforslag ikke findes en Monopolisering af Lægegeringen i Sygekassedirektørens Person. Den Stilling, som Sygekassedirektøren hidtil har haft til Fortsættelsesygekasserne, vil han ogsaa vedblive at have efter det nye Forslag; men saa vidt jeg ved, har Sygekassedirektøren overhovedet aldrig haft Indflydelse paa Lægeforholdene og Lægekontingenterne i Fortsættelseskasserne. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at monopolisere Sygeforsikringsselskaberne maa jeg sige, at jeg tror ikke, at dette Lovforslag paa nogen Maade giver denne Kritik Medhold.

Der er jo saa mange Forhold indenfor hele Forsikringsvæsenet. Vi mangler baade en Forsikringstilsynslov, og vi mangler en Lov om Forsikringsaftaler. Disse to Mangler i vor Lovgivning har gjort det nødvendigt for os at opstille Kauteler i dette Lov-